projednávaje i případ dnešní. Je tedy povinností školních úřadů, aby uvážily, zda činí okolnosti, o nichž je řeč v prvé větě čl. IV cit. zák., konkrétní obsazení místa učitelského s hlediska objektivního zvlášť pozoruhodným, a aby přikročily k obsazení místa podle výsledku hodnocení okolností těch u všech uchazečů v jich poměru k sobě navzájem. Při tom je ovšem samozřejmo, že úřady musí své stanovisko řádně odůvodniti a tak umožniti těm z uchazečů, kteří v soutěži po názoru úřadu neobstáli, aby mohli provésti obranu svých práv a nároků v pořadu stolic správních, resp. před nss-em.

To se v daném případě nestalo, neboť žal. úřad neuvedl, které okolnosti to jsou, jež po jeho názoru činí případ zvláště pozoruhodným. Pouhá skutečnost, že jeden z uchazečů byl legionářem, okolností takovou podle toho, co dolíčeno, ovšem býti nemohla. Tím žal. úřad ztížil st-li obranu jeho práv před nss-em a tomuto soudu spolehlivé přezkoumání zákonitosti nař. rozhodnutí.

Pro tuto podstatnou vadu zrušil nss nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss, aniž mohl za této procesní situace zkoumati důvodnost další námitky stížnosti, poukazující na to, že František H. ve své žádosti, podané ve lhůtě konkursní, vůbec neuvedl okolností zvlášť pozoruhodných a že se k takovým okolnostem, uplatněným snad teprve po uplynutí konkursní lhůty, přihlížeti nemohlo.

Č. 12.173.

Dávka ze zábav: * Letecký den možno uznati za podnik ve smyslu § 3 bod 1 dávk. prav. dávce ze zábav nepodrobený pouze tehdy, jsou-li tu zvláštní okolnosti, zejména co do způsobu jeho uspořádání, které mu vtiskují ráz podniku sloužícího výhradně účelům vědeckým, vzdělávacím nebo vyučovacím.

(Nález ze dne 28. listopadu 1935 č. 19.876/35.)

Věc: Město T. proti okresnímu úřadu v Trnavě o dávku ze zábav.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Žal. úřad nař. výměrem osvobodil zúčastněnou stranu (Slov. Aeroklub M. R. Štefanika v B.) od placení dávky ze zábav z leteckého dne pořádaného 14. srpna 1932 v Trnavě v podstatě z důvodu, že tento letecký den sledoval cíle všeobecně vzdělávací a lidovýchovné, a že proto třeba považovati podnik ten za podnik vzdělávací ve smyslu § 3 bod 1 pravidel.

O stížnosti uvážil nss:

T. zv. letecké dny jsou ve své podstatě produkcí, podívanou, spadají tedy pod pojem zábavy ve smyslu § 2 bod 2 prav. o dávce ze zábav a zásadně tedy dávce podléhají. Z dávkové povinnosti byl by letecký den vyňat toliko za předpokladu § 3 bod 1 prav., t. j. pouze tehdy, kdyby sloužil výhradně účelům vědeckým, vzdělávacím nebo vyučovacím. I když tedy dlužno přiznati, že v takovém podniku je zpravidla obsažen také určitý prvek vzdělávací a že letecké dny jsou nyní pořádány v rámci

panujících tendencí, vzbuditi v širokých vrstvách lidových zájem pro letectví a působiti v tom směru lidovýchovně, nemůže podle toho, co shora řečeno, tato okolnost sama o sobě založiti pro letecké dny osvobození od dávky ze zábav, nečiníc z nich ještě podniků, jež by ve smyslu § 3 bod 1 prav. sloužily výhradně účelům vzdělávacím.

Nelze arciť popříti, že za okolností může i letecký den sloužiti výlučně účelům vědeckým, vzdělávacím nebo vyučovacím, a jest pak podle § 3 bod 1 dávk. prav. osvobozen od dávky. Je-li tomu tak čili nic, bude záležet na okolnostech daného případu, zejména na způsobu uspořádání celého podniku.

V daném případě žal. úřad nezjišťoval, zda při pořádání leteckého dne v Trnavě 14. srpna 1932 byly tu takové zvláštní okolnosti, zejména v uspořádání podniku, které tomuto leteckému dnu vtiskovaly ráz podniku sledujícího výhradně účely uvedené v § 3 bod 1 dávk. prav. Skutková podstata nař. rozhodnutí zůstala takto neúplná, pročež bylo rozhodnutí to podle § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 12.174.

Pojištění nemocenské: * Výhrada ve smyslu § 17 odst. 3 věty 1 zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28 Sb. musí býti učiněna písemně; výhrada toliko ústně učiněná neplatí.

(Nález ze dne 29. listopadu 1935 č. 7560/33.)

Věc: Antonín T. v P. proti zemskému úřadu v Praze o náhradu podpůrného nákladu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Zemědělská nem. pojišťovna v P. výměrem z 15. prosince 1930 podle § 20 zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/1928 Sb. předepsala st-li náhradu podpůrného nákladu v úhrnné výši 1.998 Kč 98 h za zaměstnankyni Marii D., která byla u něho zaměstnána již od 1. srpna 1929, onemocněla 5. listopadu 1929 a přihlášena byla 11. listopadu 1929, tedy opožděně a po onemocnění.

Na základě odvolání, ve kterém st-l jednak namítal, že Marie D. vykonávala u něho práci jen příležitostnou a jako vedlejší zaměstnání a že tedy nepodléhala vůbec pojistné povinnosti, a v němž brojil též proti výši podpůrného nákladu, okresní úřad v Pardubicích rozhodnutím z 12. dubna 1931 zrušil předpis účtovaný ve výměru zemědělské nemoc. pojišťovny částkou 10 Kč, potvrdil však, že st-l jest povinen zaplatiti pojišťovně částku 1.888 Kč 98 h; v důvodech pak, pokud šlo o povinnost k náhradě podpůrného nákladu, uvedl okr. úřad v podstatě, že st-l přihlásil Marii D. u zeměď. nemoc. pojišťovny přihláškou podanou 11. listopadu 1930, v níž uvedl den vstupu do zaměstnání 1. srpen 1930, tedy zřejmě po uplynutí přihlašovací lhůty. V přihlášce neuvedl st-l, že se jedná o zaměstnání příležitostné, nebo vedlejší, tedy pojištění nepodléhající. Přihláškou tou založen byl mezi stranami řádný pojistný poměr Marie D. spojený se všemi zákonnými důsledky. Spokojí-li se pojišťovna s prohlášením zaměstnavatele a přihlášené osobě poskytne dávky, není